

Kokkuvõtte teemal: Varakevadistest talvekahjude minimeerimise võimalustest.

**Aeg ja koht: Tallinna Mesinike Ühistu mesindusõppusel,
Tallinnas, Ehitajate tee 5 VII-315, 12.02.2013.a.**

Lektor: Sergei Kozlov, Lektorileping PR-9-1.4-31

Ventilatsiooni vajadus.

Talve jooksul ja eriti varakevadel tagada mesilasperere ventilatsioon. Püüda kõvera traadi otsaga puhastada lennuava tarulangetisest (surnud mesilastest). Katustel oleva lume sulamisel ei satuks vesi tarru. Võimalusel kontrollida söödavaru ning temperatuuri ja niiskust tarus.

Söödavajadus.

Kui talvekobaras on aktiveerunud haudmetegevus on soovitatav haudme kohale raamide peale paigutada lisa sööt (kandi), et tagada pere sööda vajadus esimese loodusliku korjeni (remmelgad), kuna mesilaspere liigub loomupäraselt ainult üles-alla ega lähe kõrvalolevatele kärgedele sööta otsima. Oluline on ka joogivee vajadus tarus. Ilmad on varakevadel heitlikud ja Eestis pigem jahedad mistõttu võivad mesilased joogivee hankimisel hukkuda. Siinkohal saab mesinik mesilastele abikäe ulatada ja tarusisese jooginõu paigaldada. Sel juhul ei pea mesilased kaugelt joogivett otsima.

Ruumivajadus.

Esimese kiirläbivaatusel tuleb hinnata mesilaspere tegelikku ruumivajadust (vajadusel ka koondada), sealhulgas ka söödavaru ja haudme ulatust.

Esimene laiendamine.

Esimene laiendamine tehakse ülesehitatud kärgedega, kuna tarusolevate mesilaste hulgas ei ole veel noori mesilasi kellel töötaksid vahanäärmed. Seetõttu mesilaspere ei ehita kärjepõhja ja tekib nn vahelaua efekt kus mesilased koonduvad ümber mesilasema ja eraldiolev haudmepool jääb kaitseta. Haudmejahtumisel võivad ohustada haudmehaigused ja haudme hukkumine.

Kui mesinik on suutnud säilitada mesilaspere normaalse elutegevuse esimese loodusliku korjeni, siis sellega on loodud alus jooksva aasta tootmisperioodi õnnestumisele.